

Sygn. akt IIK 218/15 (1 Ds. 594/15)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 10 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia–Śródmieścia we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Statkiewicz

Protokolant: Marta Brodala

po rozpoznaniu sprawy

A. Z. syna B. i K. z domu S.

urodzonego (...) we W.

(PESEL: (...)) oskarżonego o to, że

w dniu 23 lutego 2015 roku we W. na ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości posiadając 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował pojazdem m-ki P. nr rej (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

* * *

I. Uznaje oskarżonego **A. Z.** za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza oskarżonemu warunkowo na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. Z. grzywnę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość stawki na 10 (dziesięć) złotych;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

V. na podstawie art. 63 § 2 k.k., na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy w dniach od 23 lutego 2015 r. do 10 lipca 2015 r.;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt. 2 i art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1083 roku, Nr 49, poz. 223) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w wysokości 490 złotych w tym opłata 420 złotych.

Sygn. akt II K 218/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 lutego 2015 roku około północy funkcjonariusze Policji A. S. zauważyli na (...) przy ul. (...) we W. mężczyznę, który poruszał się chwiejnym krokiem, zauważyli, że mężczyzna ten wsiada do samochodu marki P. nr rej. (...) i jako kierowca i odjeżdża. Policjanci wsiadli do radiowozu i udali się za tym samochodem celem podjęcia interwencji. Kierujący zorientował się że policjanci jadą za nim i zatrzymał się do kontroli. Policjanci już po otwarciu samochodu poczuli silną woń alkoholu, kierowca A. Z. miał bełkotliwą mowę. W związku z tym został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem o godz. 00:26 - 0,90 mg/l alkoholu a o godz. 00:42 - 0,91 mg/l

dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. Z. **k. 14** ; zeznania świadka A. S. **k. 28** , protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego **k. 2**

W. A. został zatrzymany i przewieziony do komisariatu Policji celem wykonania badania na zawartość alkoholu. Wykonane o godzinie 2⁵⁶ badanie wykazało u W. A. zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu w ilości 0,36 mg/l. Kolejne badanie wykonane o godzinie 3¹⁰ wykazało zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu w ilości 0,32 mg/l.

dowód: zeznania świadka J. W. **k. 19-20, 69** ; zeznania świadka M. M. **k. 26-27, 72-73** ; protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości **k. 4** ; protokół zatrzymania osoby **k. 3**

Oskarżony A. Z. ma 29 lat. Posiada wykształcenie gimnazjalne, , jest kawalerem bez osób na utrzymaniu. Pracuje jako kierowca, osiąga miesięczny dochód w kwocie około 2.400 złotych. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Oskarżony był w przeszłości karany sądownie za przestępstwa rozboju na karę pozbawienie wolności i przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę grzywny.

dowód: dane osobopoznawcze **k. 13** ; dane o karalności **k. 26**

Oskarżony A. Z. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu, potwierdzając popełnienie przestępstwa. Wyjaśnił, że roku spożywał alkohol w postaci piwa, po czym wsiadł do samochodu i nim pojechał. Nadto wyraził zgodę na skierowanie do sądu wniosku o wydanie wyroku bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat, grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 zł , zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat, obciążenia kosztami postępowania.

Sąd dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż są one niesprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, przede wszystkim z zeznaniami świadka funkcjonariusza Policji A. S., protokołem z badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. **Sąd zważył co następuje:**

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, iż oskarżony swoim zachowaniem zrealizował ustawowe znamiona przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości sankcjonowanego przepisem art. 178a § 1 k.k.

Do znamion ustawowych powyższego występku należy między innymi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprawienie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu. Pojazdem mechanicznym jest każdy pojazd wprawiany w ruch za pomocą własnego silnika.

Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

A. Z. , zdając sobie niewątpliwie sprawę z naganności swojego postępowania, umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, gdyż wsiadał do samochodu będąc pod wpływem alkoholu i poruszał się nim po drodze publicznej, czym stwarzał realne i bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu.

Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji godzą zarówno w dobra indywidualne – życie i zdrowie poszczególnych uczestników ruchu, jak i w dobro ogólne jakim jest bezpieczeństwo powszechne. Stąd też mają one w sobie duży ładunek społecznej szkodliwości, który dodatkowo potęguje powszechność przestępstw tego typu w skali całego kraju. Każdy jest uczestnikiem ruchu, każdy ma obowiązek przestrzegania reguł bezpieczeństwa w ruchu i każdy może oczekiwać od pozostałych poszanowania tych zasad. Nie ma i nie może być w tym zakresie żadnych odstępstw, a właściwa represja powinna stanowić istotny czynnik zwalczania i zapobiegania tej kategorii przestępstw.

Mając na uwadze wszystkie elementy przedmiotowe i podmiotowe stopnia społecznej szkodliwości, w oparciu o przesłanki sądowego wymiaru kary wynikające z art. 53 k.k., Sąd uznał, iż współmierną do stopnia winy oskarżonego będzie kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze.

Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę rodzaj i stopień naruszenia ciążyących na sprawcy obowiązków oraz fakt wcześniejszej karalności. Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących.

Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu dla osiągnięcia celów kary nie jest konieczne umieszczanie oskarżonego w warunkach izolacji zakładu karnego, czyn ten nie był podobny do żadnego z przestępstw objętych poprzednimi wyrokami, przy czym na karę pozbawienia wolności oskarżony był skazany 2005 r. , w 2010 r. został warunkowo zwolniony, pomyślnie przeszedł okres próby, pracuje. Zdaniem Sądu świadomość możliwości odbycia kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym, w przypadku zarządzenia jej wykonania, będzie dla oskarżonego wystarczającym bodźcem do przestrzegania porządku prawnego i zachowywania się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W przekonaniu Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie przekracza swą dolegliwością stopnia winy oskarżonego i we właściwy sposób działa wychowawczo i zapobiegawczo na oskarżonego, a także we właściwy sposób wpłynie na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu orzeczona kara jest wystarczająca dla osiągnięcia celów wychowawczo-prewencyjnych wobec oskarżonego, jak i wobec innych potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. Nadto powinna ona utwierdzić w świadomości prawnej społeczeństwa prawidłowe postawy wobec prawa i wzbudzić u oskarżonego przekonanie o konieczności przestrzegania norm prawnych oraz wykształcenia krytycznego stosunku do popełnionego przez niego czynu.

Wymierzając karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania Sąd zastosował ustawę względniejszą dla sprawcy, czyli z chwili popełnienia czynu a nie orzekania, gdyż w aktualnym stanie prawnym nie byłoby możliwe warunkowe zawieszenie wykonania kary wobec wcześniejszego skazania na karę pozbawienia wolności.

Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, do czego był zobowiązany dyspozycją art. 42 § 2 k.k. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności przestępstwa popełnionego przez oskarżonego, Sąd uznał, że stosowny będzie okres dwóch lat, także w tym przypadku zastosowano przepis art. 42 k.k. w brzmieniu obowiązującym w chwili czynu, jako niewątpliwie względniejszy dla sprawcy.

Rozstrzygnięcie o kosztach wydano w oparciu o przepis art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1973 roku Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami). Oskarżony ma stały dochód. Mając to na uwadze Sąd uznał, że uiszczenie przez niego kosztów postępowania oraz opłaty nie będzie dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację majątkową.